



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 71

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 27 ianuarie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 602 din 20 septembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între profesioniști și consumatori	2-6	57. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în unitatea administrativ-teritorială Leu din județul Dolj	10-11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
6. — Ordin al ministrului afacerilor interne privind prelungirea termenului de aplicare a Ordinului ministrului afacerilor interne nr. 188/2016 pentru aprobarea unor măsuri în domeniul resurselor umane, necesare operaționalizării Direcției Generale de Protecție Internă	6	65. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în unitatea administrativ-teritorială Mitoc din județul Botoșani	12-13
15. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru modificarea Ordinului directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.098/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 44 de unități administrativ-teritoriale	7-9	66. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în unitatea administrativ-teritorială Dioști din județul Dolj	14-15
		149. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru închiderea vechilor evidențe de cadastru și publicitate imobiliară cu privire la imobilele situate în unitatea administrativ-teritorială Bârsa, județul Arad, ca urmare a finalizării lucrărilor sistematice de cadastru și deschiderii noilor cărți funciare	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 602**

din 20 septembrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între profesioniști și consumatori

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 alin. (1) din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între profesioniști și consumatori, excepție ridicată de Societatea Raiffeisen Bank — S.A. în Dosarul nr. 4.516/2/2015 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 756D/2016.

2. La primul termen de judecată, din data de 7 iulie 2016, în prezența reprezentantului Ministerului Public, Curtea a luat în discuție cererea de amânare a dezbaterilor formulată de autoarea excepției de neconstituționalitate, întemeiată pe necesitatea asigurării dreptului la apărare și dreptului la un proces echitabil, precum și a dreptului de a lua cunoștință de considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 245 din 19 aprilie 2016 și ale Deciziei Curții Constituționale nr. 353 din 24 mai 2016. În temeiul dispozițiilor art. 14 din Legea nr. 47/1992, coroborate cu cele ale art. 222 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Curtea a dispus amânarea dezbaterilor pentru data de 13 septembrie 2016, dispunând citarea părților din dosar. Dezbaterile din data de 13 septembrie 2016 au avut loc în prezența reprezentantului Ministerului Public și a autoarei excepției de neconstituționalitate și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea a dispus, în temeiul art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, amânarea pronunțării asupra cauzei pentru data de 20 septembrie 2016, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 19 aprilie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 4.516/2/2015, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între profesioniști și consumatori.** Excepția a fost ridicată de Societatea Raiffeisen Bank — S.A., într-o cauză având ca obiect acțiune în constatare.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea își structurează criticile de neconstituționalitate prin raportare, pe de o parte, la dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție și, pe de altă parte, la dispozițiile art. 1 alin. (4) și art. 24 alin. (1) din Constituție.

5. Autoarea arată că, întrucât art. 13 alin. (1) din Legea nr. 193/2000 are în vedere toate contractele în curs de executare, indiferent dacă sunt încheiate înainte de 1 octombrie 2013 sau după această dată, se ridică probleme de retroactivitate a acestui text. Temeiul acestei susțineri este acela că se reevaluează conduita din trecut a profesionistului, acesta putând fi obligat să elimine clauzele din toate contractele, inclusiv cele încheiate înainte de data de 1 octombrie 2013, ceea ce legea în vigoare, la data încheierii contractelor, nu permitea. Prin aplicarea legii noi se ajunge, așadar, la o altă consecință, la un alt mecanism al răspunderii, decât cel prevăzut de legea veche sub imperiul căreia au fost încheiate contractele.

6. Autoarea excepției consideră că norma cuprinsă în art. 13 alin. (1) din Legea nr. 193/2000 nu este o normă de drept procedural, ci de drept substanțial. Consecința este aceea că nu este o normă de aplicare imediată, ci o normă care trebuie să se supună principiului constituțional al neretroactivității legii. Legiuitorul nu și-a propus să ofere o reglementare nouă unor aspecte referitoare la procedură sau la efectele hotărârii judecătorești și nici la buna administrare a justiției. Scopul urmărit de legiuitor a fost acela de a influența raporturile juridice de drept substanțial dintre profesionist și consumator, prin obligarea profesionistului la modificarea contractelor. Art. 13 alin. (1) din Legea nr. 193/2000 dă expresie unei norme de răspundere a profesionistului, prin care se sancționează o conduită la încheierea contractului și care instituie în sarcina lui o obligație de a face, ca modalitate de reparație în natură, de natură să asigure restabilirea echilibrului contractual, prin eliminarea clauzei abuzive.

7. Autoarea excepției susține că expresia „în curs de executare” conținută în norma supusă controlului nu poate conduce la concluzia că norma ar fi de imediată aplicare. Expresia „în curs de executare” nu înseamnă că fapta profesionistului ar avea un caracter continuu, ci se explică prin faptul că unele obligații decurgând din anumite contracte se execută prin prestații cu caracter succesiv. Cu alte cuvinte, nu există nicio diferență, sub aspectul săvârșirii faptei, între un contract de credit, de exemplu, în care se stipulează că rambursarea se face integral, la un anumit termen, contract ce ar conține o clauză abuzivă, și un contract de credit în care se stipulează că rambursarea se face eșalonat, pe parcursul mai multor ani. Fapta de stipulare a unei clauze pretins abuzive a fost săvârșită și epuizată la momentul inserării clauzei respective în contract, fără ca prestațiile succesive ale împrumutatului în contract să influențeze momentul epuizării faptei profesionistului.

8. Autoarea sesizării mai arată că din faptul că, la data adoptării unei noi reglementări, există contracte în curs de

executare, nu rezultă că acestora trebuie să li se aplice noua reglementare. În susținerea acestui punct de vedere, autoarea învederează că, în materie contractuală, principiul neretroactivității presupune aplicarea legii în vigoare la data încheierii contractului. Un contract, chiar în curs de executare, nu reprezintă o situație juridică în curs de formare, deoarece contractul a fost încheiat. De asemenea nu reprezintă nici o situație juridică de tip „statut”, de natură să permită aplicarea legii noi și efectelor viitoare. Noțiunea de „situație juridică” este una specială, legată fie de statutul persoanelor (starea civilă, capacitatea, căsătoria, filiația, adopția, obligația de întreținere), fie de statutul real (al bunurilor), precum raporturile de proprietate, inclusiv regimul general al bunurilor, și raporturile de vecinătate. Art. 5 alin. (6) din Codul civil a clarificat noțiunea de „situație juridică”, valorificând experiența doctrinară și jurisprudențială în materie, iar ipoteza reglementată de art. 13 alin. (1) din Legea nr. 193/2000 nu poate să fie calificată drept o situație juridică, respectiv un „statut” personal sau real.

9. În sfârșit, autoarea excepției precizează că imperativul implementării legislației primare europene, în particular a Directivei 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 95 din 21 aprilie 1993, urmărit de către legiuitor prin adoptarea art. 13 alin. (1) din Legea nr. 193/2000, nu este de natură să justifice aplicarea retroactivă a acestui text legal.

10. Principiul separației și echilibrului puterilor în stat este încălcat, potrivit autoarei, de către puterea judecătorească. În susținerea acestei opinii, autoarea pleacă de la premisa că, în măsura în care se consideră că norma supusă controlului de constituționalitate are o natură procedurală, instanțele judecătorești vor putea aplica profesionistului sancțiuni care nu erau prevăzute în legislație la data încheierii unui contract anume, care face obiectul unui litigiu anume. Dar, într-o atare situație, obligându-l pe profesionist să modifice și alte sute sau mii de contracte pe care acesta le-a încheiat, dar care nu au făcut obiectul unui litigiu, în care respectivele contracte să fie verificate de o instanță judecătorească, judecătorul ar emite „dispoziții general obligatorii”, ceea ce este contrar principiului separației și echilibrului puterilor.

11. Potrivit autoarei, încălcarea dreptului la apărare este generată de maniera defectuoasă în care este reglementată acțiunea în încetare, al cărei titular este Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, și contaminarea acesteia cu acțiunea în nulitate, pe care, oricum, consumatorul o are la îndemână.

12. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. În motivarea acestei opinii, instanța precizează că, dacă vechea reglementare se limita la înlăturarea clauzei abuzive din contractul care a făcut obiectul sesizării Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, noua reglementare este mult mai oneroasă pentru bancă, fiind necesar ca aceasta să modifice toate contractele ce conțin această clauză, chiar dacă acestea nu au făcut obiectul vreunei plângeri la Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, deci chiar dacă niciun alt consumator nu s-a simțit lezată de existența acestei clauze. În condițiile în care orice consumator are asigurat accesul la instanța civilă pentru protejarea drepturilor sale, un astfel de efect aplicabil tuturor contractelor încheiate anterior intrării în vigoare a noilor dispoziții este considerat de tribunal ca fiind excesiv și contrar principiului neretroactivității legii.

13. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru

a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Guvernul**, în punctul său de vedere, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Textul criticat nu instituie o nouă sancțiune și, deci, nu instituie o normă de drept material, ci o normă de drept procedural, care reglementează efectele unei hotărâri judecătorești. În aceste condiții nu se poate reține încălcarea principiului neretroactivității legii. Textul criticat nu încalcă principiul separației puterilor în stat, câtă vreme nu instituie un drept al judecătorului de a emite dispoziții general obligatorii, fiind menținut rolul acestuia de a constata existența sau inexistența unei clauze abuzive în contractele de adeziune. De asemenea, Guvernul apreciază că aplicarea de către instanțe a unor sancțiuni în ceea ce privește contractele al căror conținut nu a fost supus controlului acestora nu reprezintă o încălcare a dreptului fundamental la apărare. În acest sens este evocată doctrina juridică și jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Guvernului, notele scrise depuse la dosarul cauzei, susținerile autoarei excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 13 alin. (1) din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între profesioniști și consumatori, republicată în temeiul prevederilor art. 80 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, dându-se textelor o nouă numerotare. Textul criticat are următorul cuprins: „*Instanța, în cazul în care constată existența clauzelor abuzive în contract, obligă profesionistul să modifice toate contractele de adeziune în curs de executare, precum și să elimine clauzele abuzive din contractele preformulate, destinate a fi utilizate în cadrul activității profesionale*”. Forma dispozițiilor legale criticate a fost introdusă prin art. 38 pct. 2 al Legii nr. 76/2012, dispoziții care au intrat în vigoare la 1 octombrie 2013, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2013, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 31 ianuarie 2013, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 214/2013 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2013 privind modificarea Legii nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 388 din 28 iunie 2013.

18. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) privind principiul separației puterilor în stat, în art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale și contravenționale mai favorabile și în art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare.

19. Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea consideră necesară, în prealabil, clarificarea raportului dintre, pe de o parte, dispozițiile Legii nr. 193/2000 care conferă drepturi consumatorilor și stabilesc, în mod corelativ, obligații în sarcina profesioniștilor și, pe de altă parte, dispozițiile acesteia

care instituie remedii judiciare menite să asigure efectivitatea acestor raporturi de drept substanțial.

20. Art.1 alin. (1) din Legea nr. 193/2000, potrivit căruia „Orice contract încheiat între profesioniști și consumatori pentru vânzarea de bunuri sau prestarea de servicii va cuprinde clauze contractuale clare, fără echivoc, pentru înțelegerea cărora nu sunt necesare cunoștințe de specialitate”, instituie dreptul **substanțial** al consumatorilor de a nu avea inserate clauze abuzive în contracte și obligația corelativă, negativă a profesioniștilor de a nu insera astfel de clauze în contracte. Dar Legea nr. 193/2000 nu se rezumă la a reglementa raporturile substanțiale dintre profesioniști și consumatori, ci stabilește și norme procedurale, mai specific remedii judiciare. Relația dintre dreptul substanțial al consumatorilor și aceste remedii este mediată de constatarea de către instanța judecătorească a existenței clauzelor abuzive. În sistemul Legii nr. 193/2000, unul și același fapt, respectiv existența clauzelor abuzive în contracte, poate sta ca temei pentru o multitudine de remedii judiciare. Astfel, în măsura în care instanța judecătorească va constata existența clauzelor abuzive, va putea dispune, în condiții procesuale specifice fiecăruia dintre ele, unul sau mai multe dintre următoarele remedii: (a) **rezilierea contractului**, în măsura în care acesta nu își mai poate produce efectele după înlăturarea clauzelor considerate abuzive — art. 7 teza întâi; (b) obligarea profesionistului la plata **daunelor-interese**, în cazul rezilierii contractului — art. 7 teza a doua; (c) aplicarea față de profesionist a **amenzii contravenționale** de la 200 la 1.000 lei — art. 13 alin. (2), coroborat cu art. 16; (d) obligarea profesionistului la **modificarea tuturor contractelor de adeziune în curs de executare** — art. 13 alin. (1) teza întâi; (e) obligarea profesionistului la **eliminarea clauzelor abuzive din contractele preformulate**, destinate a fi utilizate în cadrul activității profesionale — art. 13 alin. (1) teza a doua; (f) obligarea profesionistului la **despăgubirea consumatorilor prejudiciați prin contracte încheiate cu încălcarea obligației de a nu insera clauze abuzive în contracte** (răspunderea civilă delictuală) — art. 14, coroborat cu art. 1.357 din Codul civil; (g) **nulitatea contractului** — art. 12 alin. (4), coroborat cu art. 1.246 alin. (1) din Codul civil.

21. Toate aceste remedii au menirea de a proteja dreptul substanțial, de a-i conferi un caracter efectiv, real și nu unul iluzoriu. Ca atare, se poate spune că remediul judiciar este o prelungire a însuși dreptului substanțial. Din acest motiv, consacarea de către legiuitor, în mod explicit, a unui remediu judiciar, la un moment ulterior consacării dreptului substanțial pe care este grefat remediul, nu este de natură să schimbe conținutul raportului de drept substanțial dintre profesionist și consumator.

22. Curtea constată că, din perspectiva principiului neretroactivității legii, autoarea invocă, în esență, două argumente. Potrivit primului argument, întrucât textul legal criticat are natura unei norme de drept substanțial, și nu de drept procedural, aplicarea lui și în cazul contractelor de credit încheiate înainte de data intrării sale în vigoare, respectiv 1 octombrie 2013, nu s-ar putea realiza decât cu încălcarea principiului neretroactivității legii. În cel de al doilea argument, autoarea arată că se reevaluează conduita din trecut a profesionistului, acesta putând fi obligat să elimine clauzele din toate contractele, inclusiv cele încheiate înainte de data de 1 octombrie 2013, ceea ce legea în vigoare, la data încheierii contractelor, nu permitea. Prin aplicarea legii noi se ajunge, continuă autoarea excepției, la un alt mecanism al răspunderii decât cel prevăzut de legea veche sub imperiul căreia au fost încheiate contractele.

23. Cu privire la primul argument, Curtea reține că textul criticat a mai fost supus controlului de constituționalitate din perspectiva art. 15 alin. (2) din Constituție. În Decizia nr. 245 din

19 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 546 din 20 iulie 2016, Curtea a reținut că: „dispozițiile legale care prevăd dreptul instanței judecătorești să dispună înlăturarea din toate contractele încheiate de profesionist a clauzelor abuzive sunt norme de procedură care sunt de imediată aplicare, fără a încălca exigențele art. 15 alin. (2) din Constituție” [paragraful 49].

24. În decizia precitată, Curtea a reținut că dispozițiile legale care prevăd dreptul instanței judecătorești să dispună înlăturarea din toate contractele încheiate de profesionist a clauzelor abuzive „nu vizează desființarea unei clauze abuzive pentru trecut, ci numai pentru viitor, astfel încât prestațiile deja efectuate în baza contractului nu pot fi desființate. În realitate, profesionistul invocă faptul că, având deja încheiat un contract cu consumatorul, este obligat să îl modifice, în sensul eliminării pe viitor a clauzelor constatate ca fiind abuzive. Este evident că profesionistul nu mai poate beneficia pentru viitor de avantajele obținute în baza clauzelor abuzive, dar această situație nu poate acredita ideea că hotărârea judecătorească adoptată în baza art. 13 alin. (1) din Legea nr. 193/2000 retroactivează. Pe de altă parte, dispozițiile legale care prevăd dreptul instanței de a obliga pe profesionist la modificarea clauzelor abuzive în toate contractele de adeziune în curs de executare sunt norme de procedură care sunt de aplicare imediată” [paragraful 50].

25. Întrucât autoarea excepției nu aduce elemente noi în sprijinul opiniei potrivit căreia textul criticat instituie o normă de drept substanțial, și nu de drept procedural, soluția și considerentele Deciziei nr. 245 din 19 aprilie 2016 își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

26. Cu privire la cel de-al doilea argument al autoarei în susținerea criticii formulate din perspectiva art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea reține, în acord cu susținerile autoarei excepției de neconstituționalitate, că cele două remedii judiciare prevăzute de art. 13 alin. (1) din Legea nr. 193/2000 au fost introduse de legiuitor în sistemul de remedii al Legii nr. 193/2000 ulterior momentului la care legiuitorul a conferit consumatorilor dreptul substanțial de a nu avea inserate clauze abuzive în contract, iar în sarcina profesioniștilor obligația corelativă. De asemenea, Curtea reține și faptul că momentul la care s-a produs acest eveniment, respectiv 1 octombrie 2013, se situează în intervalul în care **contractele de adeziune se aflau în curs de executare**.

27. Dar noutatea survenită odată cu 1 octombrie 2013 nu este de natură să susțină afirmația autoarei excepției potrivit căreia, prin aplicarea legii noi, se ajunge la un alt mecanism al răspunderii decât cel prevăzut de legea sub imperiul căreia au fost încheiate contractele. Astfel, în Decizia nr. 245 din 19 aprilie 2016, Curtea a reținut că: „Legea nr. 193/2000 conține prevederi clare în anexa sa cu privire la clauzele care sunt considerate abuzive, noțiunea de clauză abuzivă fiind reglementată încă din anul 2000, astfel încât profesioniștii au putut, încă de la momentul intrării sale în vigoare, să își adapteze conduita în mod corespunzător, adică să evite inserarea în contracte a unor clauze care contravin legii. Așadar, profesionistul avea reprezentarea faptului că se poate expune la o acțiune promovată de consumator dacă încalcă legea. Prevederile legale criticate reglementează un remediu judiciar de natură procesuală menit să accelereze procesul de eliminare a clauzelor abuzive și de reintrare în legalitate. Aceste prevederi legale nu aduc nimic nou din punctul de vedere al dreptului substanțial” [paragraful 51].

28. Cu alte cuvinte, atât timp cât profesionistul, la momentul încheierii contractelor, este în deplină cunoștință că, pe întreaga durată a executării acestora, are obligația de a se abține de la a insera clauze abuzive, instituirea, ulterior, a unui mecanism judiciar menit să asigure respectarea acestei obligații nu poate avea semnificația unei aplicări retroactive a acestui remediu.

29. Cu referire la critica autoarei excepției de neconstituționalitate privind încălcarea principiului separației puterilor în stat sunt pe deplin aplicabile cele reținute de Curte în decizia precitată: „reglementările legale criticate conferă hotărârii judecătorești efecte juridice particulare în raport cu regula generală a relativității efectelor hotărârilor judecătorești, fără ca obligațiile prevăzute în acestea să poată fi asimilate cu cele ce rezultă dintr-un act de reglementare primară. Efectul relativ al acestui tip de hotărâre nu se referă la un raport juridic concret dintre consumator și profesionist, raportată la un anume litigiu, având în vedere controlul abstract efectuat de judecător în baza art. 12 și 13 din Legea nr. 193/2000, în sensul că nu este apărat un drept subiectiv propriu al titularilor dreptului de sesizare, întrucât ipoteza normativă a dispozițiilor legale criticate vizează contenciosul de ordine publică, astfel încât relativitatea efectelor hotărârii judecătorești va avea în vedere persoana împotriva căreia este formulată sesizarea, persoană ce urmează a-și adapta conduita în funcție de exigențele stabilite prin hotărârea judecătorească. Nicăieri în lege nu este prevăzută o sancțiune împotriva profesionistului care, obligat de instanță să elimine clauzele constatate ca fiind abuzive, nu s-a conformat hotărârii judecătorești, dar efectul acesteia este în sensul că profesionistul, fie va negocia cu consumatorul și le va modifica, fie va elimina pur și simplu clauzele abuzive din contractele preformulate, urmând ca verificarea îndeplinirii hotărârii judecătorești să fie făcută ulterior de către autoritățile competente” [paragraful 56].

30. Potrivit autoarei excepției de neconstituționalitate, încălcarea dreptului la apărare al profesioniștilor este generată de modul defectuos al mecanismului de reglementare a acțiunii în încetare al cărei titular este Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor și contaminarea acesteia cu acțiunea în nulitate, pe care, oricum, consumatorul o are la îndemână.

31. Odată în plus, Curtea reiterează considerentele din decizia precitată: „Curtea reține faptul că profesionistul are posibilitatea să se prezinte în fața instanței judecătorești și să își formuleze apărările pe care le consideră pertinente și utile cauzei. Mai mult, prin procedura instituită, profesionistul nu mai este sancționat contravențional în cazul fiecărui contract în parte, ci i se va aplica o singură amendă contravențională, această împrejurare constituind un avantaj pentru el” [paragraful 58].

32. Din coroborarea dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 193/2000, potrivit căreia „În cazul în care constată utilizarea unor contracte de adeziune care conțin clauze abuzive, organele de control prevăzute la art. 8 vor sesiza tribunalul de la domiciliul sau, după caz, sediul profesionistului, solicitând obligarea acestuia să modifice contractele aflate în curs de executare, prin eliminarea clauzelor abuzive” cu dispozițiile art. 13 alin. (1) din aceeași lege, potrivit căreia „Instanța, în cazul în care constată existența clauzelor abuzive în contract, obligă profesionistul să modifice toate contractele de adeziune în curs de executare, precum și să elimine clauzele abuzive din contractele preformulate, destinate a fi utilizate în cadrul activității profesionale”, rezultă cu claritate fizionomia celor două remedii judiciare introduse prin Legea nr. 76/2012. Astfel, **obiectul** acțiunii reglementate de art. 13 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 193/2000 îl reprezintă modificarea contractelor de adeziune în curs de executare, prin eliminarea clauzelor abuzive, iar cel reglementat în art. 13 alin. (1) teza a doua îl reprezintă eliminarea clauzelor abuzive din contractele preformulate, destinate a fi utilizate în cadrul activității profesionale. În ceea ce privește **cauza** acțiunii, textele legale sunt, de asemenea, clare, în sensul că aceasta este reprezentată de existența clauzelor abuzive în contractele de adeziune în curs de executare și în contractele preformulate. **Calitatea procesuală activă** aparține reprezentanților

împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, specialiștilor autorizați ai altor organe ale administrației publice și asociațiilor pentru protecția consumatorului care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 30 și 32 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor. În sfârșit, **calitatea procesuală pasivă** aparține profesioniștilor, așa cum sunt aceștia definiți de art. 2 al Legii nr. 193/2000.

33. Obligarea profesioniștilor, sub rezerva constatării existenței unor clauze abuzive, de a modifica **toate** contractele aflate în curs de executare are ca justificare tocmai natura specifică a acestora, respectiv contracte de adeziune. Astfel, potrivit art. 1.175 din Codul civil, „*Contractul este de adeziune atunci când clauzele sale esențiale sunt impuse ori sunt redactate de una dintre părți, pentru aceasta sau ca urmare a instrucțiunilor sale, cealaltă parte neavând decât să le accepte ca atare.*” Având instrumentul contractului de adeziune la dispoziție, profesioniștii inserează clauze **standardizate** în contracte încheiate cu un număr practic **nedefinit** de consumatori. Conținutul acestor contracte este invariabil, în fapt, și nu este adaptat fiecărui act juridic (*negotium*) încheiat cu fiecare dintre consumatori. Din acest motiv este rezonabilă dispoziția legală criticată care face posibil ca, printr-o singură hotărâre judecătorească, profesionistul să fie obligat să modifice toate contractele de adeziune care conțin clauze abuzive.

34. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că obiect al acțiunii în încetare, așa cum este configurată aceasta prin Directiva 93/13/CEE, îl pot constitui exclusiv clauzele din condițiile generale de contractare ale profesionistului, iar nu contractele concret încheiate cu consumatorii, aflate în curs de executare. O asemenea susținere ignoră însă faptul că, potrivit art. 13 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 193/2000, instanța îl poate obliga pe profesionist să modifice contractele **de adeziune** în curs de executare. Prin urmare, și în ipoteza în care acțiunea formulată de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor are ca obiect contracte de adeziune în curs de executare, nu doar în ipoteza contractelor preformulate, aceasta vizează exclusiv clauze standardizate, specifice contractelor de adeziune.

35. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că evaluarea caracterului abuziv al clauzelor contractuale poate fi realizată numai prin raportare la un contract specific și nu la mai multe contracte. Este adevărat că orice contract de adeziune în curs de executare, dintre cele vizate de acțiunea consacrată de art. 13 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 193/2000, poate conține elemente care îl distinge de oricare alt contract de adeziune. Astfel, fiecare dintre aceste contracte prezintă particularități cu privire la, *inter alia*, caracterul negociat al acestora, crearea unui dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților sau cerințele de bună-credință. Pe de altă parte, nu este mai puțin adevărat că variațiile de la un contract la altul nu sunt atât de semnificative încât să transforme operațiunea legiuitorului de a face abstracție de acestea, atunci când instituie categorii generale precum *consumator*, *profesionist* sau *contract de adeziune*, într-o operațiune ilegală. Mai mult decât atât, însăși activitatea profesioniștilor s-ar desfășura în condiții mai puțin eficiente dacă aceștia nu ar recurge, în practica lor economică, la asemenea generalizări, făcând abstracție de o parte dintre circumstanțele specifice fiecăruia dintre contractele pe care le încheie cu consumatorii.

36. Din acest motiv apare ca fiind exagerată susținerea autoarei excepției de neconstituționalitate potrivit căreia acordarea **oricărui** credit se face în considerarea persoanei împrumutatului, după o analiză individuală, ținând cont de **toate** circumstanțele personalizate, inclusiv afectarea conferită de către împrumutat creditului acordat. Este adevărat că, uneori, profesionistul procedează într-o asemenea manieră. Dar, în

aceste cazuri, devin aplicabile dispozițiile art. 4 alin. (3) propoziția a doua din Legea nr. 193/2000, potrivit căreia „*Dacă un profesionist pretinde că o clauză standard preformulată a fost negociată direct cu consumatorul, este de datoria lui să prezinte probe în acest sens*”. Acest text legal dă posibilitatea profesionistului de a invoca excepția inadmisibilității acțiunii întemeiate, formal, pe dispozițiile art. 13 alin. (1) din Legea nr. 193/2000, dacă reușește să facă dovada că anumite clauze ale contractului de adeziune ori ale contractului preformulat sau

chiar întregul contract de adeziune ori contractul preformulat au fost negociate direct cu consumatorul.

37. Prin urmare, dreptul fundamental la apărare al profesioniștilor este garantat de dispozițiile legale menționate. Îndatorirea acestora de a face dovada faptului că au negociat direct cu consumatorii contractul de adeziune sau contractul preformulat nu poate fi considerată ca una exorbitantă, de natură să aducă atingere dreptului la apărare.

38. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Raiffeisen Bank — S.A. în Dosarul nr. 4.516/2/2015 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 13 alin. (1) din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între profesioniști și consumatori sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 septembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

privind prelungirea termenului de aplicare a Ordinului ministrului afacerilor interne nr. 188/2016 pentru aprobarea unor măsuri în domeniul resurselor umane, necesare operaționalizării Direcției Generale de Protecție Internă

În temeiul prevederilor art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 188/2016 pentru aprobarea unor măsuri în domeniul resurselor umane, necesare operaționalizării Direcției Generale de Protecție Internă, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 955 din 25 noiembrie 2016 se aplică până la data de 31 mai 2017.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor interne,
Carmen Daniela Dan

București, 27 ianuarie 2017.
Nr. 6.

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN**pentru modificarea Ordinului directorului general
al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară
nr. 1.098/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor
de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale,
în 44 de unități administrativ-teritoriale**

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.098/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 44 de unități administrativ-teritoriale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 22 septembrie 2016, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1 la prezentul ordin.

2. Anexa nr. 13 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 2 la prezentul ordin.

Art. II. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

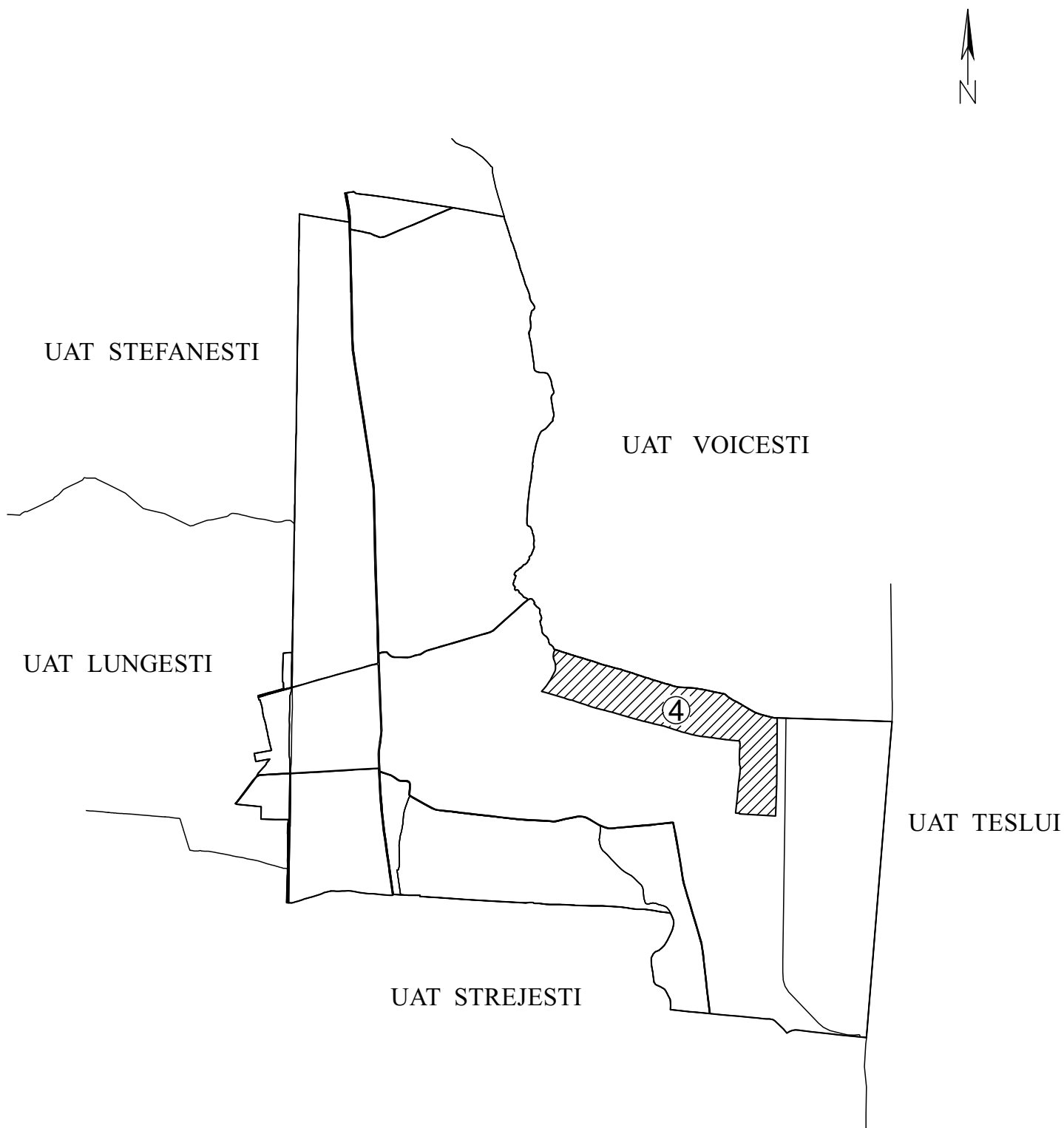
Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Ileana Spiroiu

LISTA
unităților administrativ-teritoriale și a sectoarelor cadastrale
în care încep lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor

Nr. crt.	Denumirea unității administrativ-teritoriale	Județul	Sectoarele cadastrale în care încep lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor
1	Vinga	Arad	1, 2
2	Petriș	Arad	1
3	Apateu	Arad	1, 2, 3
4	Târnova	Arad	1, 2
5	Curtici	Arad	1
6	Bocsig	Arad	1
7	Bălteni	Olt	1
8	Colonești	Olt	1
9	Vădăstrița	Olt	1, 2, 3, 4, 5, 6
10	Giuvărăști	Olt	1, 2, 3
11	Deveselu	Olt	1
12	Grădinari	Olt	4
13	Strejești	Olt	1
14	Cungrea	Olt	1
15	Cezieni	Olt	1, 2, 3, 4
16	Corabia	Olt	1, 2, 3
17	Gostavățu	Olt	1, 2, 3
18	Traian	Brăila	8
19	Însurăței	Brăila	1, 2
20	Romanu	Brăila	1
21	Râmnicelu	Brăila	1, 4, 7, 8, 25
22	Mircea Vodă	Brăila	13
23	Banca	Vaslui	1
24	Galbenu	Brăila	5, 10
25	Cireșu	Brăila	16
26	Victoria	Brăila	1
27	Tichilești	Brăila	1, 7, 14, 16
28	Surdilă Greci	Brăila	25, 28, 60, 61
29	Scorțaru Nou	Brăila	1, 3
30	Cleja	Bacău	32, 36
31	Solonț	Bacău	1, 2
32	Prăjești	Bacău	1
33	Pârgărești	Bacău	1, 2, 3, 4
34	Oituz	Bacău	150, 158, 162
35	Ungureni	Bacău	91
36	Odobești	Bacău	59
37	Helegiu	Bacău	1, 2
38	Gura Văii	Bacău	1, 2
39	Faraoani	Bacău	1, 2, 3
40	Coțofănești	Bacău	1, 2
41	Bârsănești	Bacău	1, 2
42	Sascut	Bacău	1
43	Rădăuți	Suceava	22, 26
44	Blăgești	Vaslui	9

Reprezentarea grafică a sectorului cadastral în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectorul nr. 4, UAT- ul Grădinari, județul Olt



*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

ORDIN
privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare
sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în unitatea
administrativ-teritorială Leu din județul Dolj

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situate în unitatea administrativ-teritorială Leu din județul Dolj.

(2) Unitatea administrativ-teritorială și sectoarele cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică sunt prevăzute în anexa nr. 1 la prezentul ordin.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexa nr. 2*) la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru
 și Publicitate Imobiliară,
Ileana Spiroiu

București, 13 ianuarie 2017.
 Nr. 57.

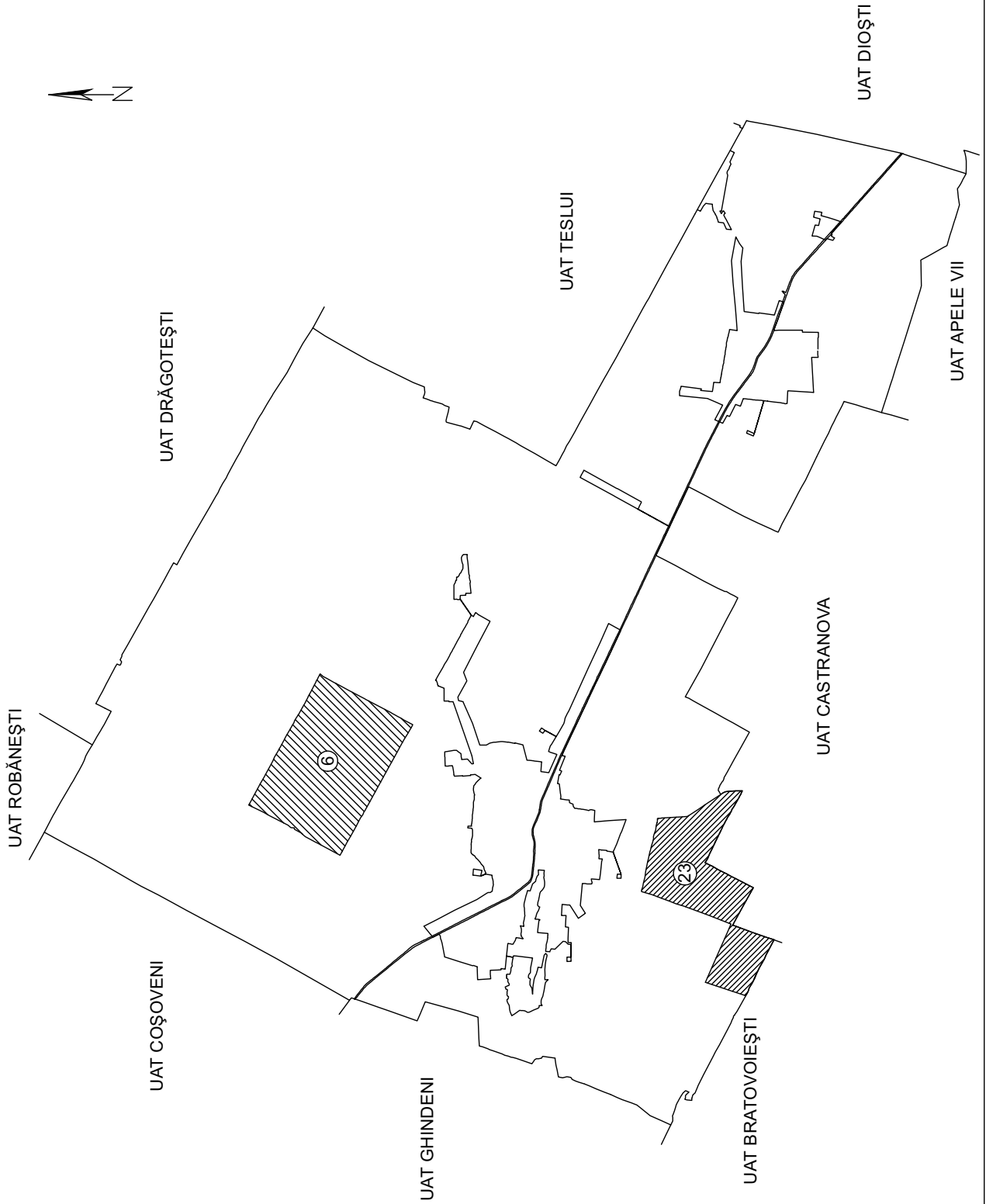
*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 1

LISTA
unităților administrativ-teritoriale și a sectoarelor cadastrale în care încep lucrările de
înregistrare sistematică a imobilelor

Nr. crt.	Denumirea unității administrativ-teritoriale	Județul	Sectoarele cadastrale în care încep lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor
1	Leu	Dolj	6 și 23

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectoarele nr. 6, 23, UAT LEU, județul DOLJ



ORDIN
privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare
sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în unitatea
administrativ-teritorială Mitoc din județul Botoșani

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situate în unitatea administrativ-teritorială Mitoc din județul Botoșani.

(2) Unitatea administrativ-teritorială și sectoarele cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică sunt prevăzute în anexa nr. 1 la prezentul ordin.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexa nr. 2*) la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru
 și Publicitate Imobiliară,
Ileana Spiroiu

București, 16 ianuarie 2017.

Nr. 65.

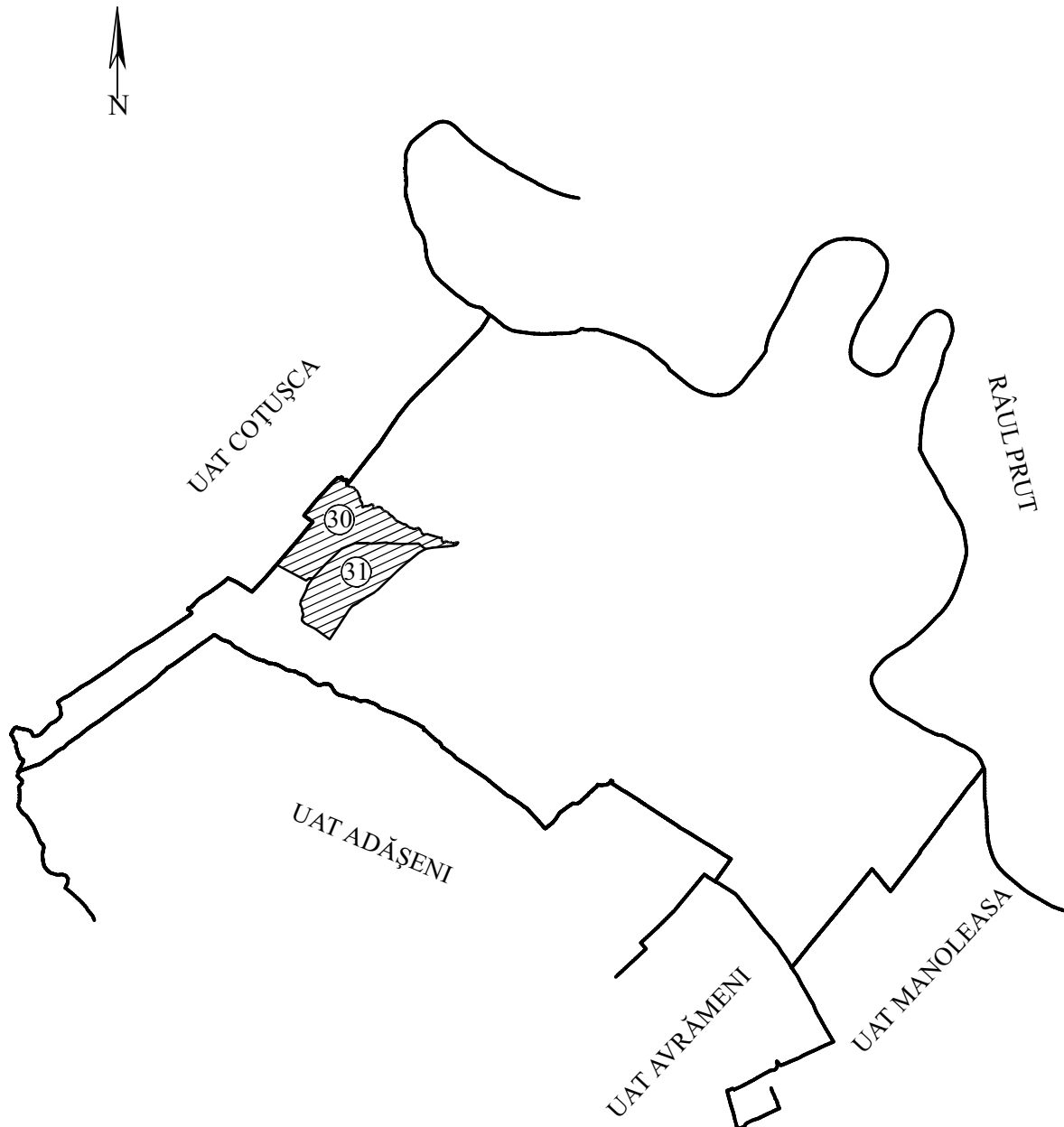
*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 1

Lista unităților administrativ-teritoriale și a sectoarelor cadastrale
în care încep lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor

Nr. crt.	Denumirea unității administrativ-teritoriale	Județul	Sectoarele cadastrale în care încep lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor
1	Mitoc	Botoșani	30 și 31

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectoarele cadastrale nr. 30 și 31, UAT-ul Mitoc, județul Botoșani



O R D I N

privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în unitatea administrativ-teritorială Dioști din județul Dolj

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situate în unitatea administrativ-teritorială Dioști din județul Dolj.

(2) Unitatea administrativ-teritorială și sectoarele cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică sunt prevăzute în anexa nr. 1 la prezentul ordin.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexa nr. 2*) la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Directorul general al Agenției Naționale
de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Ileana Spiroiu

București, 16 ianuarie 2017.

Nr. 66.

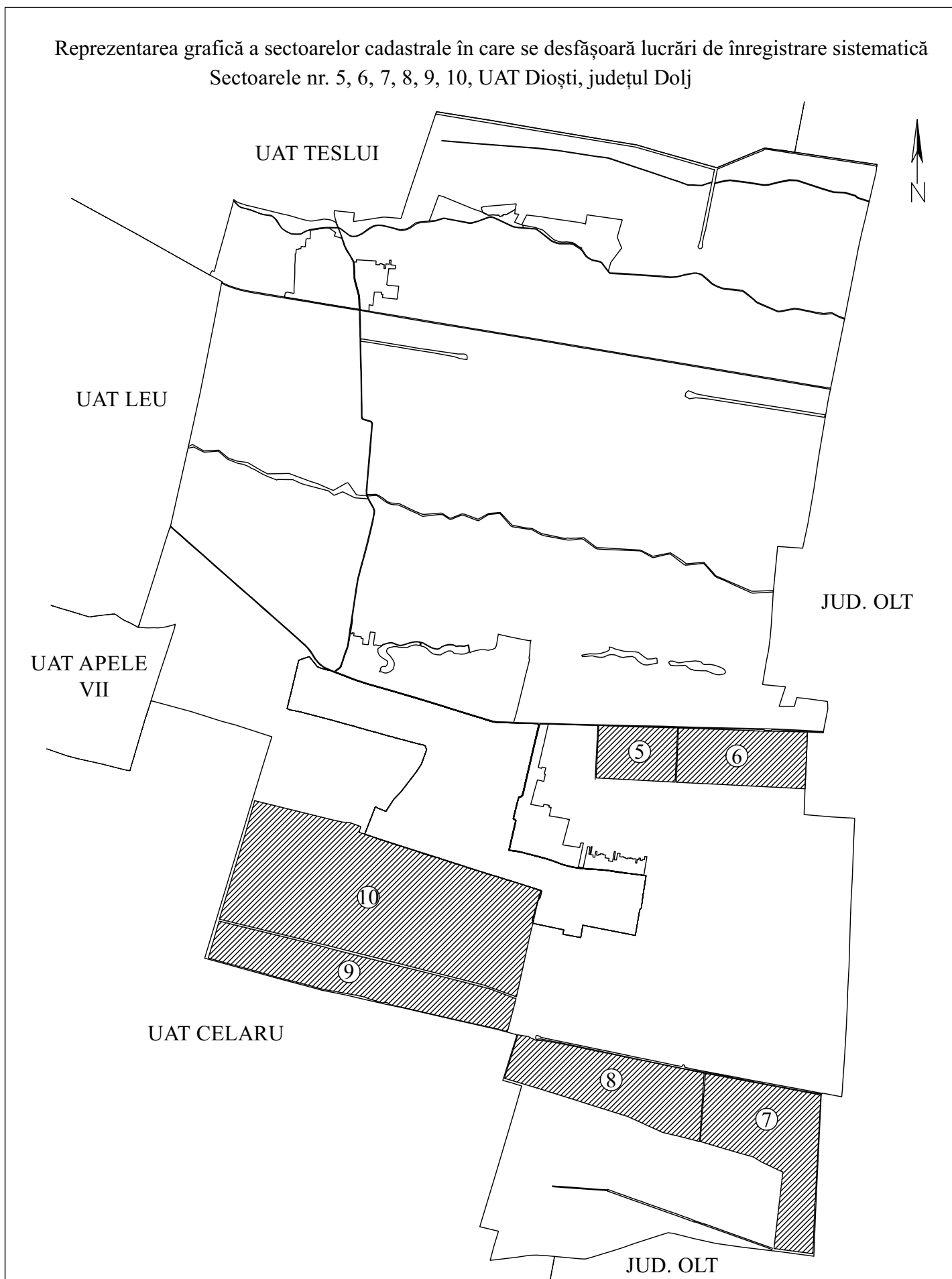
*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 1

Lista unităților administrativ-teritoriale și a sectoarelor cadastrale în care încep lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor

Nr. crt.	Denumirea unității administrativ-teritoriale	Județul	Sectoarele cadastrale în care încep lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor
1	Dioști	Dolj	5, 6, 7, 8, 9, 10

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectoarele nr. 5, 6, 7, 8, 9, 10, UAT Dioști, județul Dolj



AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN**pentru închiderea vechilor evidențe de cadastru și publicitate imobiliară cu privire la imobilele situate în unitatea administrativ-teritorială Bârsa, județul Arad, ca urmare a finalizării lucrărilor sistematice de cadastru și deschiderii noilor cărți funciare**

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (2) lit. p) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

Directorul General al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se declară închise vechile evidențe de cadastru și publicitate imobiliară cu privire la imobilele situate în unitatea administrativ-teritorială Bârsa, județul Arad, ca urmare a finalizării lucrărilor sistematice de cadastru și deschiderii noilor cărți funciare.

Art. 2. — (1) De la data deschiderii cărților funciare din oficiu orice alte evidențe de cadastru și publicitate imobiliară se înlocuiesc pentru unitatea administrativ-teritorială Bârsa, județul Arad, cu planul cadastral și noile cărți funciare.

(2) Vechile evidențe se păstrează în arhiva biroului teritorial și pot fi consultate pentru istoric.

Art. 3. — Identificarea și numerotarea imobilelor cuprinse în titlurile de proprietate emise în baza legilor fondului funciar sau alte acte de proprietate, planuri și alte evidențe cadastrale și de publicitate imobiliară anterioare realizării cadastrului și deschiderii noilor cărți funciare pe teritoriul unității administrativ-teritoriale Bârsa, județul Arad, își pierd valabilitatea.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,

Ileana Spiroiu

București, 19 ianuarie 2017.

Nr. 149.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

